Lietas Nr. A420443413
Lietas arhīva Nr. A42-04434-13/4

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2013.gada 11.decembrī

Administratīvā rajona tiesa

šādā sastāvā: tiesnese referente L.Biksiniece-Martinova

tiesnese I.Petrovska un A.Juškeviča

piedaloties pieteicējam /pers. E/ (*/pers. E/*) pieteicēja pārstāvei /pers. G/ un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes Patvēruma lietu nodaļas pārstāvim Mārcim Kolbergam,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. E/ pieteikuma par labvēlīga administratīvā akta izdošanu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts robežsardzes Rīgas pārvaldē 2012.gada 2.aprīlī saņemts Gruzijas Republikas pilsoņu /pers. E/ (*turpmāk – pieteicējs*) iesniegums par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu Latvijas Republikā.

[1.1] Iesniegumā pieteicējs norādījis, ka saņēmis draudus no Gruzijas Konstitucionālā drošības departamenta. Pieteicējs strādājis Bēgļu lietu un izmitināšanas ministrijas reģistrācijas dienestā par tās vadītāja vietnieku un galveno speciālistu. Galvenie darba pienākumi ministrijā bija reģistrēt bēgļus no Dienvidosetijas un Abhāzijas, kā arī pārbaudīt līdzstrādnieku darbu. Pieteicējs bijis politiski neitrāls, iesaistījies dažādās nevalstiskajās organizācijās, kur rakstījis projektus.

[2.2] Laika posmā no 2011.gada 3.decembra līdz 6.decembrim saņēmis anonīmus tālruņa zvanus. Zvanītājs norādījis, lai pieteicējs pamet darbu ministrijā un pievienojas politiskajai organizācijai - ,,Ivanišvili Gruzijas nākotnei", vēlāk politiskajai partijai ,,Gruzīnu Sapnis", ar mērķi iegūt no šīm politiskajām organizācijām informāciju, ko nodot zvanītājam. Pieteicējam tika draudēts, ka zvanītājiem ir zināma informācija par viņu un viņa draugiem, kā arī ģimenes locekļiem, tika norādīts, ka pieteicējs varētu arī pazust, kā tas ir noticis ar citiem cilvēkiem.

2011.gada 6.decembrī departamenta ministrijas pārstāvis /pers. M/ *(/pers. M/)* izsaucis pieteicēju pie sevis ministrijas ēkā un piedāvāja piekrist nosacījumiem, kuri pieteicējam tika izteikti telefonsarunā, proti, pamest amatu ministrijā un darboties opozīcijas partijās, ar mērķi iegūt informāciju par tām un nodot to tālāk citiem cilvēkiem, kas saistīti ar vadošās varas partijām. Par šo darbu pieteicējs neoficiāli tiktu labāk atalgots.

2011.gada 7.decembra vakarā pieteicējam piezvanīja prokurors /pers. J/ un aicināja uz pārrunām. Saruna notika prokurora mašīnā, aptuveni pusstundu, sarunā piedalījās vēl viens prokurors /pers. L/. Prokurors teica, ka ir iespējams ierosināt kriminālllietu lietu pret pieteicēju par to, ka tiek ņemti kukuļi no bēgļiem par dzīvokļu piešķiršanu, kā arī sameklēt viltotus dokumentus, kuri apliecinātu pieteicēja vainu.

Par šīm sarunām un tikšanās reizēm pieteicējs nav vērsies citās tiesībsargājošajās institūcijās, jo pēc tam, kad no policijas pārstāvjiem nav saņēmis nekādu ziņu, saistībā ar anonīmajiem telefonzvaniem, saprata, ka nav vērts ar policiju saistīties. Pieteicēja draugi, kuri darbojās opozīcijas partijās, ieteica viņam izbraukt no valsts. Pieteicējs saprata, ka tas, kas notiek ar viņu ir pietiekami nopietni, un nolēma pamest valsti jau 2011.gada 10.decembrī.

[2.3] Pieteicējs ir saņēmis Gruzijas Iekšlietu ministrijas Tbilisi Vake-Saburtalo pārvaldes detektīvu nodaļas 2013.gada 9.jūnija izziņu par to, ka pret pieteicēju ir sākta izmeklēšana par noziedzīgu nodarījumu (piesavināšanās lielos apmēros, varas ļaunprātīga izmantošana un dienesta pilnvaru pārsniegšana) izdarīšanu, 2012.gada 7.janvārī kriminālllietā neklātienē tika izvirzīta apsūdzība un

2012.gada 9.janvārī viņš ir izsludināts meklēšanā.

[2.4] 2013.gada septembrī „Muceniekos" pie viņa ieradās divi patvēruma meklētāji no Gruzijas, viens no kuriem bija /pers. M/ radinieksi. Viņi draudēja pieteicēja ģimenei, kura joprojām dzīvo Gruzijā. Tajā pašā vakarā viņam piezvanīja /pers. M/ un lika samaksāt 50 000 ASV dolāru un atrast viņam nepieciešamos dokumentus, kurus esot noslēpis. Viņš draudējis pieteicējam un viņa ģimenei.

[2] Ar Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes (*turpmāk – Pārvalde*) Patvērumu lietu nodaļas 2012.gada 25.septembra lēmumu Nr.24/BD-717/295 pieteicēja iesniegums noraidīts un viņam atteikts piešķirt bēgļa un alternatīvo statusu Latvijas Republikā.

2012.gada 16.oktobrī Pārvaldes Patvērumu lietu nodaļā saņemts pieteicēja pieteikums par minēto lēmumu, kas ar Administratīvās rajona tiesas 2013.gada 15.februāra spriedumu noraidīts un pieteicējam atteikts piesķirt bēgļa un alternatīvo statusu Latvijas Republikā.

[3] Ar Pārvaldes Patvērumu lietu nodaļas 2013.gada 21.jūnija lēmumu Nr.24/BD-717/76 (*turpmāk – Lēmums*) pieteicēja 2013.gada 15.februāra atkārtotais iesniegums par bēgļa un alternatīvā statusa piešķiršanu noraidīts un pieteicējam atteikts piešķirt bēgļa un alternatīvo statusu Latvijas Republikā. Lēmums pamatots ar tālāk minētajiem argumentiem.

[3.1] Iepazīstoties ar Gruzijas Iekšlietu ministrijas Tbilisi Vake-Saburtalo pārvaldes detektīvu nodaļas 2013.gada 9.jūnija izziņu, Pārvaldes Patvēruma lietu nodaļa konstatējusi, ka pieteicējs ir izsludināts meklēšanā par noziedzīgu nodarījumu (piesavināšanās lielos apmēros, varas ļaunprātīga izmantošana un dienesta pilnvaru pārsniegšana) izdarīšanu, taču sods par iespējamu likumpārkāpumu nenozīmē pret personu vērstu vajāšanu.

[3.2] Lietā nav pierādījumu pieteicēja apgalvojumiem, ka pret viņu vērstajām apsūdzībām ir politisks motīvs, turklāt, pieteicēja vārds nav minēts starp to cilvēku vārdiem, kurus Gruzijas Parlaments atzinis par politiski vajātiem bēgļiem.

[3.3] Pieteicējam patvēruma meklētāju izmitināšanas centrā "Mucenieki" ir bijusi fiziska saķeršanās ar diviem citiem patvēruma meklētājiem, kuri no pieteicēja mēģinājuši izspiest naudu, taču draudu izteikšana un naudas izspiešana nav uzskatāma par vajāšanu Patvēruma likuma 21.panta izpratnē.

[3.4] Pieteicējam nedraud nāves sods, spīdzināšana, necilvēcīga vai pazemojoša attieksme pret viņu vai viņa necilvēcīga vai pazemojoša sodīšana.

[3.5] Gruzijā šobrīd nenotiek starptautiski vai iekšēji bruņoti konflikti, kas radītu smagus un individuālus draudus civiliedzīvotāju dzīvībai un veselībai plaši izplatītas vardarbības dēļ.

[4] Nepiekrītot Lēmumam, pieteicējs 2013.gada 9.augustā vērsās ar pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā, lūdzot atcelt Pārvaldes Lēmumu un izdot pieteicējiem labvēlīgu administratīvo aktu. Pieteikums pamatots ar tālāk minētajiem argumentiem.

[4.1] Pārvaldes Patvēruma lietu nodaļa ir pārkāpusi Patvēruma likuma 5.pantu, pieprasījusi informāciju par pieteicēju no Gruzijas varas iestādēm, apdraudējusi pieteicēja aizsardzību, parādījusi neobjektivitāti un neprofesionalitāti.

[4.2] Konstitucionālās drošības departamentam ir neierobežotas tiesības, tas nodarbojās ar cilvēku nolaupīšanu, spīdzināšanu, draudēšanu, nelikumīgu noklausīšanos un apcietināšanu.

[4.3] Gruzijā nepastāv demokrātija, cilvēkiem nav konstitūcijā garantēto tiesību uz taisnīgu un objektīvu tiesu. Informācija par notiekošo Gruzijā liecina, ka pieteicējam tur netiks nodrošināta taisnīga tiesa un cilvēcīgi apstākļi cietumā.

[5] Tiesā saņemtajos rakstveida paskaidrojumos, Pārvalde pieteikumu neatzīst, pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem.

[6] Tiesas sēdē pieteicējs prasījumu uzturēja, pamatojoties uz pieteikumā minētajiem argumentiem. Pieteicējs norādīja, ka pret viņu izvirzītā apsūdzība ir absurda, jo viņa pienākumos neietilpa darbības ar naudu, bet tikai pārbaudes funkcijas. Šo apsūdzību dēļ, atgriežoties Gruzijā, viņam cietumā būs jāpavada vismaz pusotra gada. Viņš ir saņēmis draudus, lai, atgriežoties Gruzijā, neizstāstītu detaļas par korupciju un nevar izslēgt varbūtību, ka tiks vajāts Gruzijā.

[7] Iestādes pārstāvis tiesas sēdē pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un rakstiskajos paskaidrojumos minētajiem argumentiem. Iestādes pārstāvis papildus norādīja, ka nav pamata uzskatīt, ka pieteicējam Gruzijā varētu tikt liegtas tiesības uz taisnīgu tiesu, ņemot vērā, ka otrai pusei nav pierādījumu un viņš nav veicis darbības ar finanšu līdzekļiem. Personai efektīvi būtu doties pēc iespējas ātrāk uz Gruziju, iesniegt pierādījumus savā lietā, tādējādi paātrinot tās izskatīšanu.

Motīvu daļa

[8] Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus, noklausījusies procesa dalībnieku paskaidrojumus un izvērtējusi pierādījumus to kopsakarībā, atzīst, ka pieteikums ir noraidāms.

[9] Izskatāmajā lietā pieteikums ir par labvēlīga administratīvā akta izdošanu - par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu. Izskatot pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, tiesai ir jāpārbauda, vai pastāv priekšnoteikumi labvēlīga administratīva akta izdošanai.

[10] Patvēruma likuma 20.panta pirmā daļa noteic, ka uz bēgļa statusu var pretendēt trešās valsts valstspiederīgais, kurš, pamatoti baidoties no vajāšanas sakarā ar viņa rasi, reliģiju, tautību, piederību pie noteiktas sociālās grupas vai viņa politiskajiem uzskatiem, atrodas ārpus valsts, kuras valstspiederīgais viņš ir, un nespēj vai šādu baiļu dēļ nevēlas pieņemt savas valstspiederības valsts aizsardzību un uz kuru neattiecas šā likuma 27.panta nosacījumi.

Tātad, lai atzītu, ka personai ir tiesības uz bēgļa statusu, tiesai ir jākonstatē, ka:

1) persona ir trešās valsts valstspiederīgais, kurš atrodas ārpus valsts, kuras valstspiederīgais viņš ir;

2) persona baidās no vajāšanas;

3) vajāšana ir saistīta ar personas rasi, reliģiju, tautību, piederību pie noteiktas sociālās grupas vai viņas politiskajiem uzskatiem;

4) personas bailes no vajāšanas ir pamatotas;

5) persona nespēj vai baiļu dēļ nevēlas pieņemt savas valstspiederības valsts aizsardzību;

6) uz personu neattiecas Patvēruma likuma 27.panta nosacījumi.

[11] Lietā nav strīda par to, ka pieteicējs ir trešās valsts piederīgais, kurš atrodas ārpus valsts, kuras valsts piederīgais viņš ir. No lietas materiāliem izriet, ka pieteicējs ir Gruzijas Republikas pilsonis.

[12] Vajāšanas jēdziens ir skaidrots Patvēruma likuma 21.pantā. Minētā likuma pants nosaka, ka par vajāšanu atzīstamas:

1) darbības, kas sava rakstura vai biežuma dēļ ir pietiekami smagas, lai radītu smagu cilvēka pamattiesību pārkāpumu;

2) vairākas darbības, arī cilvēktiesību pārkāpumu kopums, kas ir pietiekami smags, lai ietekmētu indivīdu šā panta pirmās daļas 1.punktā minētajam veidam līdzīgā veidā.

Pieteicējs norādījis, ka pret viņu nepamatoti ir ierosināta krimināllieta un viņš Gruzijā ir izsludināts meklēšanā. Turklāt pieteicējs nav izpildījis Gruzijas Konstitucionālā drošības departamenta darbinieku prasības iesaistīties opozīcijas partijā, viņam ir informācija par koruptīvām shēmām Gruzijas valstībā, tāpēc viņam draudēts un pret viņu varētu tikt vērsta vardarbība. Atrodoties Latvijā, viņš ir saņēmis draudus sev un savai ģimenei no Gruzijas patvēruma meklētāja, kurš ir /pers. M/, personas, kura viņu vajāja Gruzijā, radinieks.

Tiesas ieskatā nepamatoti uzsākta krimināllieta pret personu var tikt atzīta par vajāšanu Patvēruma likuma 21.panta izpratnē.

[13] Lai atzītu, ka personai ir tiesības uz bēgļa statusu, nepietiek, ka persona apgalvo, ka viņa baidās no vajāšanas sakarā ar piederību pie noteiktas sociālās grupas vai tautības. Šādām bailēm ir jābūt pamatotām. 1951. gada 28. jūlija Konvencijas par bēgļa statusu 1.panta „A" daļā ir norādīts, ka bailēm ir jābūt labi pamatotām. Lai arī bailes ir personas subjektīvas emocijas, bēgļa statusa iegūšanas kontekstā šīm bailēm ir jābūt arī objektīvi pamatotām. Novērtējot, vai bailes ir objektīvi pamatotas, ir jāanalizē situācija valstī, no kuras persona bēg. Lai atzītu, ka bailes no vajāšanas ir labi pamatotas, nav jābūt izslēgtām visām saprātīgām šaubām par to, ka vajāšana notiks. Kā pierādīšanas standarts šajās lietās nav izmantojams arī iespējamību pārsvars. Lai atzītu, ka bailes no vajāšanas ir labi pamatotas, varbūtībai, ka persona tiks vajāta, nav jābūt lielākai kā varbūtībai, ka vajāšana izraidīšanas gadījumā nenotiks. Bailes no vajāšanas ir labi pamatotas, ja šādām bailēm ir saprātīgs iemesls, ja pastāv saprātīga iespēja, ka persona tiks vajāta *(UN High Commissioner for Refugees, Advisory Opinion by UNHCR on the Interpretation of the Refugee Definition, 23 December 2004, http://www.unhcr.org/refworld/docid/4551c0374.html; UN High Commissioner for Refugees, UNHCR Compilation of Case Lawon Refugee Protection in International Law, March 2008, http://www.unhcr.org/refworld/docid/47dfc8e32.html)*.

Vajāšana var izpausties kā fiziska vai garīga vardarbība, ieskaitot seksuālu vardarbību, tiesiski un administratīvi pasākumi vai arī policijas vai tiesu iestāžu pasākumi, kas paši par sevi ir diskriminējoši vai tiek īstenoti diskriminējošā veidā, nesamērīga vai diskriminējoša apsūdzība vai nesamērīgs vai diskriminējošs sods, juridiskas pārsūdzības atteikums, kura rezultātā tiek piespriests nesamērīgs vai diskriminējošs sods, apsūdzība vai sods par atteikšanos pildīt militāro dienestu konflikta laikā, ja militārā dienesta pildīšana ietvertu noziegumu vai tādas darbības, uz kurām attiecas Patvēruma likuma 27.panta pirmās daļas 3., 4. un 5.punkts, darbības, kas īpaši vērstas pret dzimumu vai pret nepilngadīgām personām.

[14] Tiesa norāda, ka vērtēs tikai tos apstākļus, kas ir mainījušies kopš Administratīvās rajona tiesas 2013.gada 15.februāra sprieduma lietā Nr.A420562312.

Uzklausot pieteicēja paskaidrojumus tiesas sēdē un izanalizējot tos kopsakarā ar lietā esošajiem materiāliem, tiesa atzīst, ka nav konstatējams, ka pieteicējs pamatoti baidītos no vajāšanas sakarā ar viņa rasi, reliģiju, tautību, piederību pie noteiktas sociālās grupas vai viņa politiskajiem uzskatiem. Proti, pieteicējs nav kādas partijas dalībnieks vai atbalstītājs, pieteicējam nav kādas noteiktas politiskās pārliecības. Tāpat nav konstatējama pieteicēja piederība pie noteiktas identificējamas sociālās grupas.

[15] Gruzijas Iekšlietu ministrijas Tbilisi Vake-Saburtalo pārvaldes detektīvu nodaļas 2013.gada 9.jūnija izziņā norādīts, ka pret pieteicēju ir sākta izmeklēšana par noziedzīgu nodarījumu (piesavināšanās lielos apmēros, varas ļaunprātīga izmantošana un dienesta pilnvaru pārsniegšana) izdarīšanu, 2012.gada 7.janvārī krimināllietā neklātienē tika izvirzīta apsūdzība un 2012.gada 9.janvārī viņš ir izsludināts meklēšanā. 2012.gada 14.martā lieta pārsūtīta Tbilisi pilsētas krimināltiesību kolēģijai būtiskai pārskatīšanai (*lietas 42.lapa*).

ANO Komisariāta bēgļu jautājumos rokasgrāmatas „Bēgļu statusa noteikšanas kritēriji un procedūra" 56.punktā minēts, ka, pieņemot lēmumus par starptautiskas aizsardzības piešķiršanu, vajāšana jānošķir no soda par parastu likumpārkāpumu. Personas, kas bēg no tiesas vai soda par šādiem pārkāpumiem, parasti nav bēgļi.

Pārbaudot Gruzijas Iekšlietu ministrijas oficiālo mājas lapu, tiesa secina, ka pieteicēja vārds nav minēts starp tām personām, kuras ministrija valstī ir izsludinājusi par meklējamām (*skat. http://police.ge/en/useful-information/list-of-wanted-individuals*). Tādēļ tiesa kritiski vērtē pieteicēja paskaidrojumus par to, ka viņš Gruzijā ir izsludināts meklēšanā.

Pārbaudījusi Pārvaldes norādīto informāciju par to, ka Gruzijas Gruzijas Galvenā prokuratūra vēršas pie politiskajiem bēgļiem ar lūgumu uz laiku atturēties no atgriešanās Gruzijā, tiesa secina, ka pieteicējs nav minēts starp tiem cilvēkiem, kuri atzīti par politiskajiem ieslodzītajiem vai politiskajiem bēgļiem (*skat. Georgia has 190 political prisoners and 25 politically persecuted, Gvantsa Gabekhadze, Thursday, December 6;http://www.messenger.com.ge/issues/2752_december_6_2012/2752_gvanca.html*). Līdz ar to, tiesa uzskata, ka Pārvalde pamatoti secinājusi, ka uz pieteicēju nevar attiecināt Gruzijas likuma "Par amnestiju" 22.pantu, kurš paredz atbrīvot no kriminālās atbildības un piespriestā soda personas, kurām saskaņā ar Gruzijas Parlamenta rezolūciju piešķirts politiski ieslodzītā vai politiski vajātā statuss.

Ņemot vērā minēto, tiesa uzskata, ka pieteicējs savā izcelsmes valstī netiek vajāts un viņa bailes nav pamatotas. Tāpat tiesai nav pamata uzskatīt, ka pieteicēju šobrīd varētu vajāt kādas atsevišķas personas. Pat tad, ja pieļautu iespēju, ka kāda privātpersona varētu vērst vajāšanu pret pieteicēju, tiesai nav pamata uzskatīt, ka Gruzijas valsts nespētu vai negribētu nodrošināt viņam aizsardzību. Līdz ar to pieteicēja gadījumā bailes no vajāšanas nav pamatotas un izcelsmes valsts viņam var arī nodrošināt aizsardzību. Tādējādi neizpildās visi priekšnoteikumi bēgļa statusa piešķiršanai pieteicējam. Tas nozīmē, ka pieteikums daļā par bēgļa statusa piešķiršanu ir noraidāms.

[16] Tā kā pieteicējs ir lūdzis piešķirt viņam alternatīvo statusu, tad tiesai ir jāizvērtē, vai pastāv priekšnoteikumi šāda statusa piešķiršanai.

Atbilstoši Patvēruma likuma 23.panta pirmajai daļai uz alternatīvo statusu var pretendēt trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks, kuram nevar piešķirt bēgļa statusu saskaņā ar šā likuma 20.panta pirmo daļu un uz kuru neattiecas šā likuma 28.panta nosacījumi, ja ir pamats uzskatīt, ka viņš pēc atgriešanās savā izcelsmes valstī varētu tikt pakļauts smagam kaitējumam un šā iemesla dēļ nespēj vai nevēlas pieņemt minētās valsts aizsardzību.

Tātad, lai personai varētu piešķirt alternatīvo statusu, ir jākonstatē, ka persona pēc atgriešanās savā izcelsmes valstī varētu tikt pakļauta smagam kaitējumam. Patvēruma likuma 24.pants skaidro, ka smags kaitējums šā likuma izpratnē ir:

1) nāves soda piespriešana patvēruma meklētājam vai tā izpilde;

2) patvēruma meklētāja spīdzināšana, necilvēcīga vai pazemojoša attieksme pret viņu vai viņa necilvēcīga vai pazemojoša sodīšana;

3) smagi un individuāli draudi civiliedzīvotāja dzīvībai vai veselībai plaši izplatītas vardarbības dēļ starptautisku vai iekšēju bruņotu konfliktu gadījumā.

[17] Pieteicējs nav norādījis uz jauniem apstākļiem, kas būtu par pamatu alternatīvā statusa piešķiršanai.

Tiesa secina, ka Gruzijā šobrīd nav plaši izplatīta vardarbība, nav starptautisku vai iekšēju bruņotu konfliktu.

2013. gada 31. jūlijā ir publicēts Spīdzināšanas novēršanas komitejas ziņojums par pēdējo vizīti, kas veikta Gruzijā 2012. gada novembrī, un tajā atspoguļotas vairākas problēmas Gruzijas cietumos, ietverot arī necilvēcīgu attieksmi un efektīvas aizsardzības trūkumu. Tāpat ilgstoša problēma cietumos ir pārapdzīvotība (*http://www.cpt.coe.int/documents/geo/2013-18-inf-eng.htm*). Līdzīga informācija norādīta arī citos avotos (*http://transparency.ge/en/post/general-announcement/urgent-letter-regard-facts-torture-and-inhuman-treatment-georgia*). Tomēr tiesas ieskatā nav pamata domāt, ka pieteicējam draud nāves sods, spīdzināšana, necilvēcīga vai pazemojoša attieksme.

Tiesas ieskatā pieteicējs nav norādījis pamatotus argumentus, kas liecinātu, ka viņam Gruzijā varētu tikt liegtas tiesības uz taisnīgu tiesu, ņemot vērā viņa norādīto, ka otrai pusei nav pierādījumu un viņš nav veicis darbības ar finanšu līdzekļiem. Turklāt pieteicējs norāda, ka viņa lietas izskatīšana atlikta 18 reizes divu gadu laikā. Tādējādi nevar apgalvot, ka tiesa notiek aizmuguriski. Drīzāk tas norāda, ka pieteicēja lieta tiks izskatīta drīzā termiņā un viņš nepamatoti netiks turēts apcietinājumā. Tā kā pieteicējs ir jurists un viņam ir advokāti, kā arī pārējais lietas faktu kopums norāda, ka pieteicēja interesēs būtu doties uz Gruziju un iesniegt pierādījumus savā lietā, lai panāktu tās ātru un efektīvu izskatīšanu.

Papildus tiesa norāda, ka no Gruzijas Parlamenta oficiālajā mājas lapā pieejamās informācijas secināms, ka 2013.gada 27.oktobra vēlēšanās par Gruzijas jauno prezidentu ir kļuvis Giorgi Margvelašvili un par Ministru prezidentu ir kļuvis Irakli Garibašvili (*skat. http://government.gov.ge/index.php?lang_id=ENG&sec_id=288&info_id=38869*).

Ņemot vērā, ka Gruzijā ir jauna valdība, tiesas ieskatā nav pamata uzskatīt, ka pieteicējam nav un nebūs iespējams aizstāvēt savas tiesības, un ka viņš varētu tikt ievietots brīvības atņemšanas vietā. Tāpat nav pamata uzskatīt, ka Gruzijas valsts nevarētu viņam nodrošināt aizsardzību.

Ja tomēr pieteicējs tiktu notiesāts un saņemtu brīvības atņemšanas sodu, tiesa atzīst par pamatotu iestādes vērtējumu, ka iespējamais pieteicējam Gruzijā piemērotais sods, salīdzinot ar Latvijas Krimināllikumā paredzēto, nav atzīstams par nesamērīgu.

Līdz ar to tiesa secina, ka lietā nepastāv priekšnoteikumi tāda labvēlīga administratīva akta izdošanai, ar kuru pieteicējam tiktu piešķirts alternatīvais statuss, tāpēc pieteikums jānoraida.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.–251.pantu, Patvēruma likuma 31.panta ceturto daļu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

noraidīt /pers. E/ (*/pers. E/*) pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu (bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu).

Spriedums ir galīgs un nav pārsūdzams.

Tiesnese referente /paraksts/ L.Biksiniece-Martinova

Tiesnese /paraksts/ I.Petrovska

Tiesnese /paraksts/ A.Juškeviča